

TEDENSKESLIKE

PRILOGA DOMOVINI

Leto III.

V Ljubljani, dne 9. junija 1927

Štev. 23

Celje in okolica

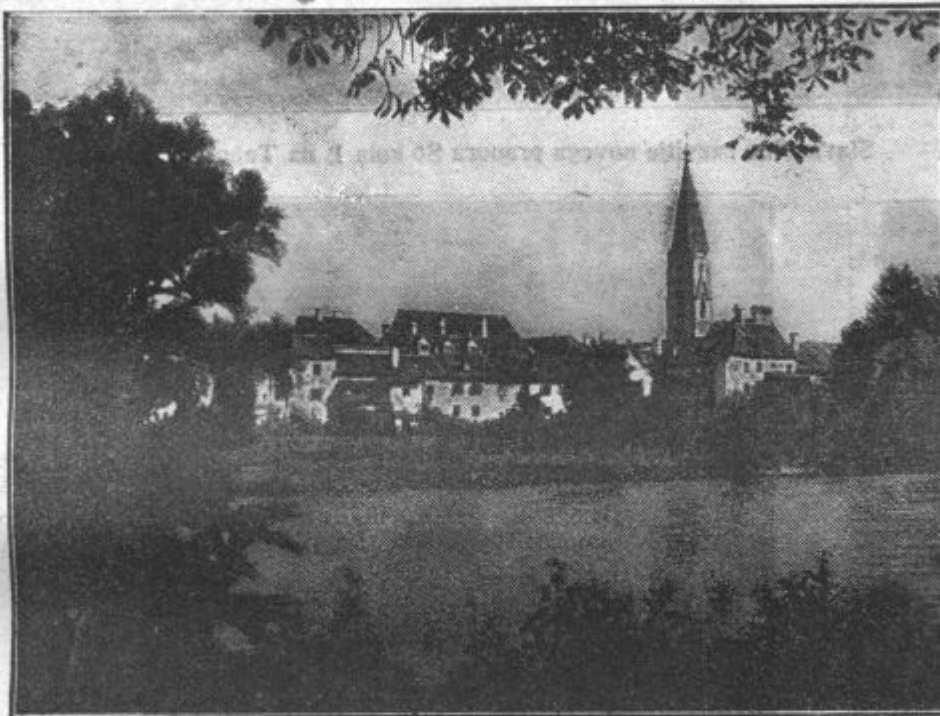
Za nastanek, kakor za razvoj mest je najvažnejša njihova lega. Tako je tudi pri Celju, ki je menda eno najstarejših mest v srednji Evropi; obstojalo je že v tisti dobi, ko so bila naseljena v naših pokrajinah prastara plemena, katerim so sledili Rimljani. V rimski dobi je zelo napredovalo in bilo eno izmed najvažnejših prometnih križišč in to baš radi pokrajinskih oblik in pa važne vodne ceste, reke Savinje. Na kako visoki stopnji je bilo Celje pod Rimljani, priča razen še sedaj služeče kanalizacije, cela vrsta znamenitih rimskih spomenikov, ki so po večini shranjeni v celjskem muzeju. Pa tudi v srednjem veku je imelo Celje izredno slavno zgodovino. Najslavnejši so bili grofi Celjani, izhajajoči iz stare slovenske koroške plemenitaške rodbine ter uživali velik svetovni ugled. Njih oblast se je širila na Češkem in končno tudi na Balkanu. Celjani so bili v neprestanih borbah s tujimi Habsburžani, ki so si svojevoljno lastili slovenskih pokrajin in podjarmljevali naš narod.

S končano slavo grofov Celjanov, je Celje mnogo izgubilo, kot tekmeč Celja se je začel razvijati Maribor, ki je bil v tisti dobi precej nemško mesto. V letih okoli 1860 so se jeli širiti tudi v Celju Nemci; hoteli so ga za vsako ceno spremeniti v nemško trdnjavo, kar jim je pa uspelo le deloma. Mlačnih meščanov so sicer precej kupili za judežve groše in jih ponemčili, o čimur pričajo še danes mnoga slovenska imena nemških celjskih meščanov, okoliški kmetje pa so ostali verni svojemu narodu in vztrajali neomahljivo tudi v najhujši raznoročevalni dobi zadnjih let pred vojno, katere nesrečni izid je prinesel velika razočaranja vsem avstrijskim Nemcem. Po preobratu pa je dobilo tudi Celje popolnoma novo lice, pač tako, kakršno je zaslužio po svoji važni in lepi legi, okoliškemu narodnemu ljudstvu in svoji slavni zgodovini. Večna Slovencem odvzetega nepoštenim potom je prišlo zopet v njihovo last. Nekaj zagrizenih avstrijsko čutečih Nemcev se je izselilo, tisti pa, ki so ostali, so se pač morali sprijazniti z novimi uredbami in uživajo kot vsi

drugi naši državljani svoje državljanske pravice. — Celje je danes tretje največje mesto v Sloveniji in šteje okoli 10.000 prebivalcev. V mestu je poleg starinskih poslopij mnogo lepih modernih zgradb, ki

so jih po večini izgradili priseljeni Nemci in ponemčeni Slovenci iz velikih dohodkov, katere so črpali od slovenskih okoličanov. V predmestju, kjer so lepa sprehajališča, je mnogo lepih modernih vil, s krasnimi vrtovi. Vse to privabi vsako leto v Celje nebroj tujcev. Nekaj jih ostane v mestu, mnogo pa jih odide v prekrasno Savinjsko dolino, kjer se kosata krasota nebotičnih gora gornje doline z ljubkostjo holmov in gričev spodnjega dela. Največ letoviščarjev pa odide v svetovno znano kopališče Rogaško Slatino. Celje zelo napreduje kljub splošni gospodarski krizi.

Izredno lepa je celjska okolica, kjer je naseljen slovenski kmet, ki se bavi po večini s poljedelstvom. Vse žitarice uspevajo precej dobro. Tudi živinoreja dobro napreduje in imajo okoliški živinorejci prav dobre odjemalce mleka baš pri meščanih. Ugodno mehko podnebje celjske kotline pa je kakor nalašč ustvarjeno za sadjarstvo, ki se je zelo razvijati, posebno v zadnjih letih. Kmetje iz celjske okolice uvidevajo, kako zelo važna gospodarska veja je sadjarstvo in od leta do leta zasajajo svoje vrtove in sadovnjake z mladim drevjem, najfinejših sadnih vrst, posebno sliveča so štajerska jabolka, katera razpošiljajo po vsej naši državi in tudi v inozemstvo. Pa tudi vinogradi so v neposredni celjski okolici, kjer raste srednje dobro vino. V Savinski dolini pa je najbolj razvito hmeljarstvo, ki nudi v ugodnih letinah res zlate zaklade slovenskim kmetom. Spretni hmeljarji pa se tega tudi prav dobro zavedajo in goje boljše vrste izredno vzor-

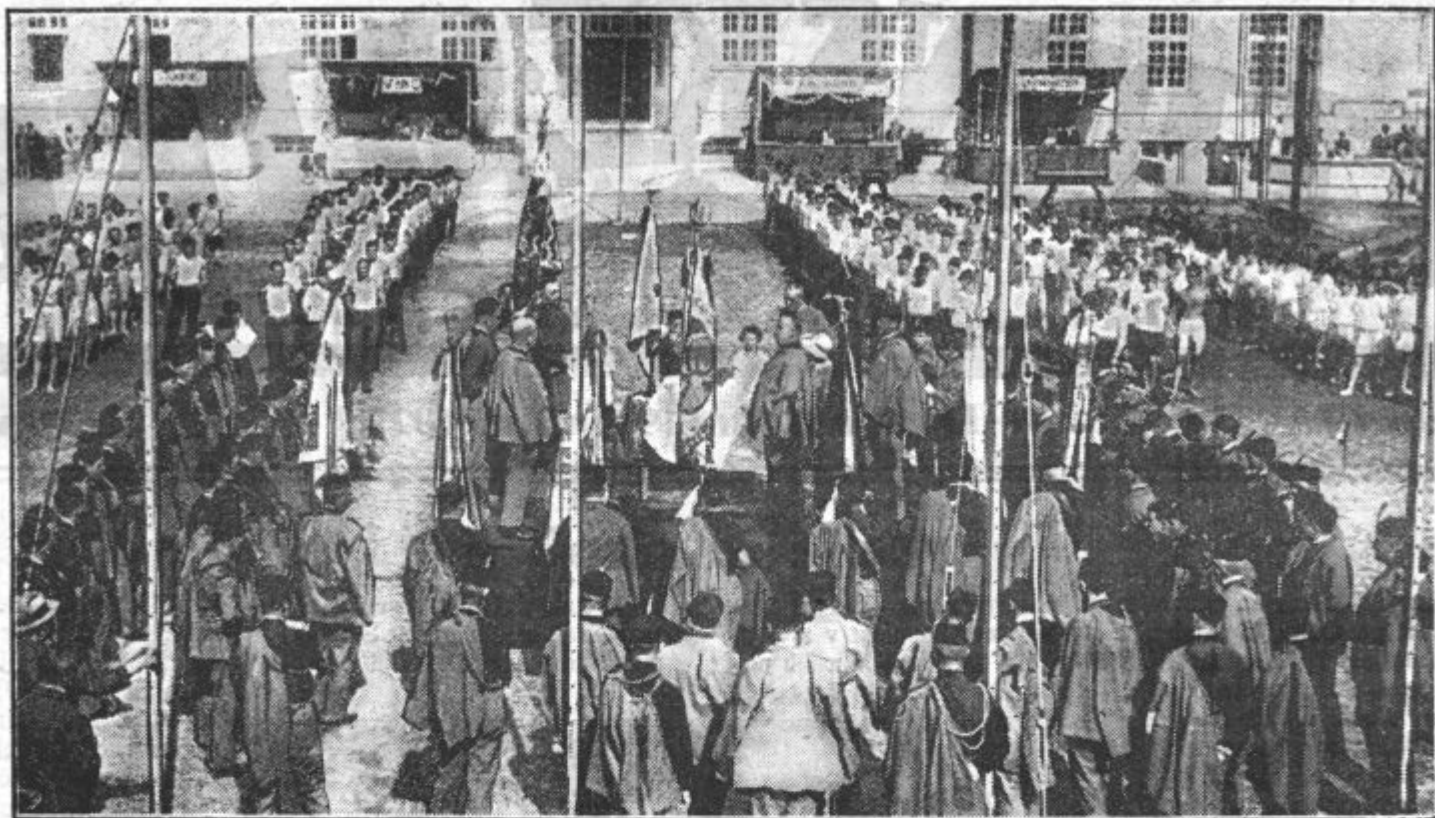

Župna cerkev sv. Danijela s Savinjo v Celju.

Narodni dom v Celju.

no, tako, da prihaja naš hmelj zelo v poštev na svetovnem hmeljarskem trgu. Poleg tega zaslužka pa nudi celjskim okoličanom precej dohodkov tudi vrtnarstvo in sploh pridelava sočivja, ki ga dnevno prinašajo na celjski trg. Tudi sadjarstvo vrže prav lepe dohodke.

Slavosno razvitje novega prapora So kola I. na Taboru v Ljubljani.

Starosta Sokola Ljubljana I. br. Pavle Pestotnik izroča novi prapor zastavo-
noši br. Ropiču.

Na sredi:

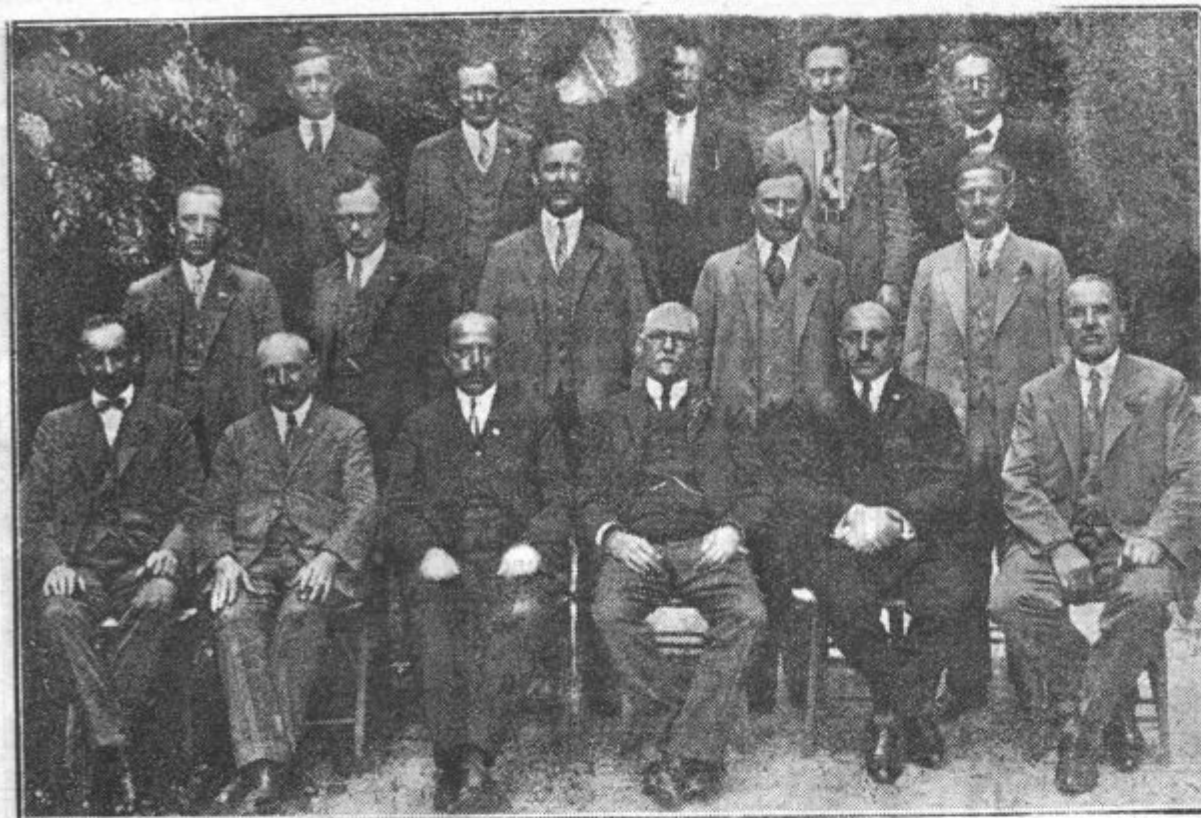
Elizabeta Vilkovčeva s Save pri Litiji je minuli teden pri najboljšem zdravju dopolnila sto let. Doma je iz Kamne gorice v Ažmanovi družini. Pravi, da je dosegla visoko starost zato, ker se ni nikdar jezila, ni pila alkohola in ni uživala slanih jedi. Je še popolnoma trdna ter še vedno bere časopise in sama vdene šivanko.

Boris, sinček dr. Janka Berceta iz Ljubljane, ki ga je v Zagrebu do smrti povozil tamvaj, ko je spremljal svojega bratca na binkoštno nedeljo k birmi. V sredo so mu v Ljubljani šolarji in velika množica Ljubljančanov, ki jim je žalostna usoda ljubeznivega dečka pretresla srce, priredili krasen pogreb.

Veliko delavsko zborovanje na binkoštno nedeljo na Kongresnem trgu v Ljubljani.

Glavni delegati na konferenci železničarjev v Ljubljani. V prvi vrsti sede od leve na desno: Hofer iz Celovca; Kovač, predsednik U. S. Žel. J.; Bolgar Makarijev, Dunajčan Weigel, Poljak Maksamin, Tribal iz Celovca, zadaj stoje avstrijski zastopniki in domačini.

Edo Fimmen, tajnik Internacionalne transportne zveze, ki je prišel iz Amsterdama na III. balkansko železnižarsko konferenco v Ljubljani.

Orožniki, ki vodijo razbojnika Prpiča Malega (I.), Brdarića (III.) in Krkića (II.) na kraje storjenih zločinov. Za Prpičem (I) stoji narednik Lazar Kuga, levo (X) narednik Pokrajac in na desni (XX) naš rojak narednik Ivan Otoperec.

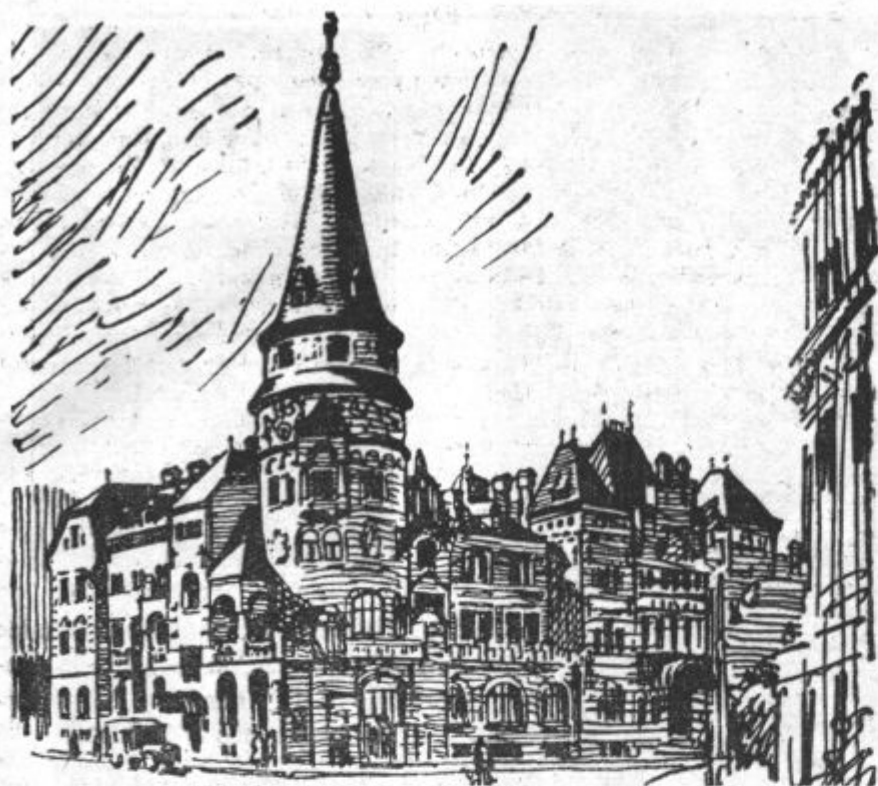
Trojica krvoločnih razbojnikov. Poslednji član Čarugove tolpe Prpić Mali (v sredini) ter njegova tovariša: na levi Nikola Brdarić in na desni Ibrahim Krkić. (Glej čl.

Stara grotija, sedanje okrožno sodišče v Celju.

Igralci, ki so pod vodstvom nadučitelja Primožiča z velikim uspehom igrali »Miklovo Zalo« v Sokolskem domu v Železnikih.

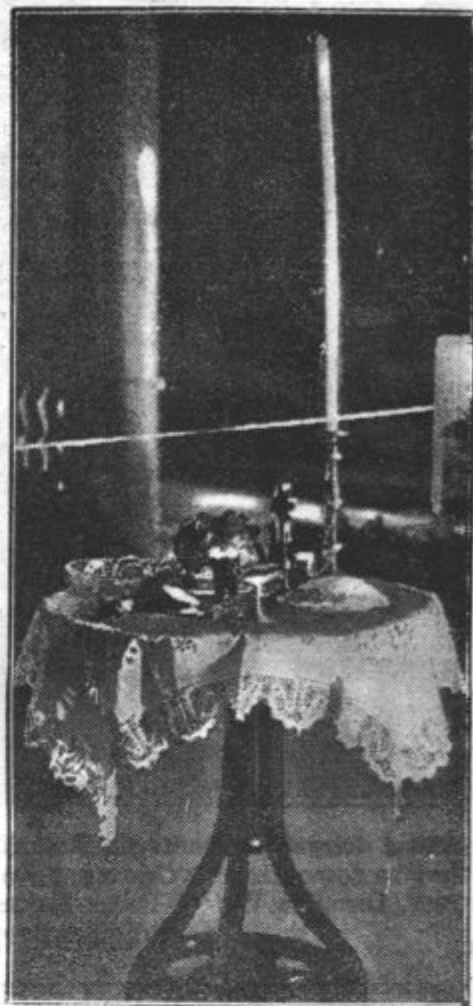

Celjski dom, nekdanja trdnjava celjskih nemškutarjev, ki so zopet začeli dvigati glave, ker jih podpirajo klerikalci, ki so se zvezali s temi zagrizenimi sovražniki Slovencev.

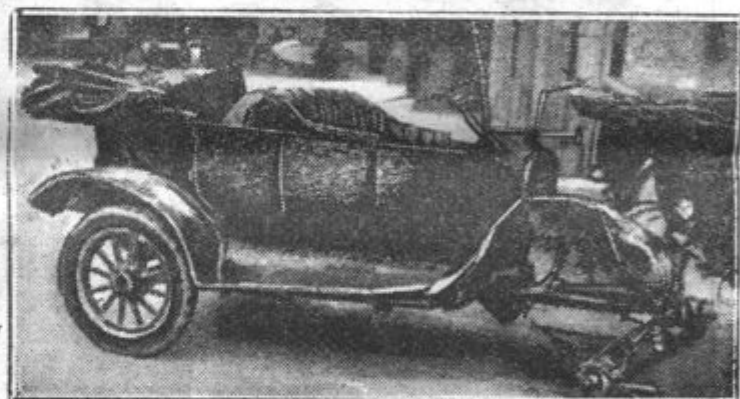

Desno:

Miza za krstno slavo z blagoslovljeno svečo, vodo, oslajenim kuhanim žitom in kolačem. Srbi praznujejo patrona družine, zato se pa ne vezujejo ob godovih posameznikov. V hišo pride pravoslavni duhoven, ki blagoslovi žito in kolač ter ga lomi z gospodarjem hiše, potem pa razdeli med navzoče člane družine, sorodnike in druge goste. Slavo pa praznujejo tudi šole in polki, ki določijo dan kako velike zmage, ko se je polk posebno odlikoval, za ta praznik.

Člani sokolskega društva »Loška dolina« v Starem trgu pri Ložu na izletu v Žirovnico.

Na desni: Razbiti avtomobil izletnikov iz Siska, ki so se na binkoštno nedeljo na veliki cesti med Kranjem in Medvodami težko ponesrečili.

Japonska soba, ki jo je uredila in razstavila v Ljubljani gospa Skušková, rojena Japonka, ki jo vidimo na sliki.

Desno:

Svetilnik zmage v Trstu, ki so ga Italijani ob navzočnosti kralja in množice fašistov odkrili z največjo slavnostjo na dan obletnice, ko je Italija napovedala Avstriji vojno. Slavnost se je razvila v manifestacijo za odcepljenje Dalmacije od naše države. Ker so pri teh demonstracijah proti naši državi najbolj razsajali Talijanaši iz Dalmacije, posebno iz Dubrovnika, jih Dubrovčani ob povratku domov seveda niso prav prijazno sprejeli, a niso Talijanašem skrivili niti lasu. Kaznovani pa niso bili Talijanaši, pač pa zavedni Jugoslovenci.

